

สรุปผลการดำเนินงาน
โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปีการศึกษา 2556

ประเด็นความรู้	การส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้แก่นักศึกษาในชั้นเรียน
คณะ/หน่วยงาน	ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์
ผู้รับผิดชอบโครงการ	อาจารย์วิจิตรา จามจรี

หลักการและเหตุผล

ความซื่อสัตย์เป็นจริยธรรมที่จำเป็นต้องมีในตัวบุคคล ถ้าคนในสังคมมีความซื่อสัตย์จะทำให้สังคมเป็นสังคมที่น่าอยู่ เนื่องจากคนในสังคมมีการช่วยเหลือเกื้อกูล มีการแบ่งปัน มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 382) ได้ให้ความหมายของคำว่า ซื่อสัตย์ หมายถึง ความประพฤติตรง จริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง ลักษณะของคนที่มีความซื่อสัตย์ คือ คนที่เป็นคนตรง มีการประพฤติและมีการแสดงออกทางพฤติกรรมด้วยความจริงใจ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2545 : 30) ได้ให้ความสำคัญของจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียน โดยกล่าวว่า ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นจริยธรรมหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งบุคคลพึงจะมีไว้เป็นคุณสมบัติของตน ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความจริงใจ ซื่อตรง ทำจริง เป็นผู้ที่มีเกียรติเชื่อถือได้ และความซื่อสัตย์เป็นธรรมอันประเสริฐที่สุดที่บุคคลพึงมี

ซึ่งนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีถือว่าเป็นเยาวชนส่วนหนึ่งที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในระยะเวลาอันใกล้ และจะเป็นกำลังที่สำคัญของชาติ ดังนั้นสถาบันการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมเยาวชนให้เป็นคนดีในภายภาคหน้าได้ เพื่อรากฐานของประเทศในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้คณาจารย์มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับ “การส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้แก่ นักศึกษาในชั้นเรียน” จากประสบการณ์การสอนของแต่ละท่าน
2. เพื่อให้คณาจารย์แต่ละท่านที่เชิญมาสนทนากันได้รวบรวมความรู้ และนำแนวทาง “การส่งเสริม พฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้แก่ นักศึกษาในชั้นเรียน” มาประยุกต์ใช้

กลุ่มเป้าหมาย

จำนวนคณาจารย์ในภาควิชาที่เข้าร่วมโครงการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

กิจกรรมของโครงการ

เข้าร่วมประชุม/สัมมนา พูดคุย สอบถาม และแลกเปลี่ยนความรู้ เรียนรู้จากประสบการณ์การเรียนการสอน

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556

งบประมาณ

-

กระบวนการ

1. ร่วมกันพิจารณาปัญหาที่พบจากประสบการณ์การสอนของอาจารย์ผู้สอน
2. กำหนดประเด็นความรู้
3. แบ่งปัน/แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี
4. รวบรวมความรู้ตามประเด็น และสรุปเป็นองค์ความรู้ (ลายลักษณ์อักษร)
5. จัดทำเป็นเอกสาร และเผยแพร่แก่อาจารย์ในภาควิชา
6. นำข้อมูลมาเผยแพร่ในเว็บไซต์ของภาควิชา
7. อาจารย์ในภาควิชานำไปปรับใช้ในชั้นเรียนจริง
8. กลับมาพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้อีกครั้ง หลังจากการนำไปใช้จริง

ดัชนีบ่งชี้ความสำเร็จ

- ได้องค์ความรู้ (ที่เป็นลายลักษณ์อักษร) เกี่ยวกับ “การส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้แก่ นักศึกษาในชั้นเรียน”
- จัดทำ “รูปเล่มเอกสาร” (ฐานความรู้)
- เผยแพร่ข้อมูล ทั้งในรูปแบบของ เอกสาร และเว็บไซต์

การประเมินผลโครงการ

- รายงานการประชุม “แลกเปลี่ยนเรียนรู้”
- รูปเล่มเอกสาร และเว็บไซต์ของภาควิชา
- มคอ.3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้คณาจารย์ได้แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับ “การส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้แก่ นักศึกษาในชั้นเรียน” จากประสบการณ์การสอนของแต่ละท่าน
2. ทำให้คณาจารย์แต่ละท่านที่เชิญมาสนทนากันได้รวบรวมความรู้ และนำแนวปฏิบัติที่ดี มาปรับใช้ในชั้นเรียนจริง

บทสรุป

โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง “การส่งเสริมพฤติกรรมการความซื่อสัตย์ให้แก่นักศึกษาในชั้นเรียน” เป็นโครงการที่ตอบสนององค์ประกอบที่ 7 การบริหารและจัดการ ตัวบ่งชี้ 7.2 เรื่องการพัฒนาสถาบันสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ ที่ต้องมีการจัดการความรู้ กล่าวคือการจัดการความรู้ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การรวบรวมความรู้ การจัดเก็บความรู้ และการเผยแพร่ความรู้ ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญและกำหนดวิธีปฏิบัติ เพื่อประสิทธิภาพการบริหารของสถาบัน

แนวปฏิบัติที่ดี

ในการจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง “การส่งเสริมพฤติกรรมการความซื่อสัตย์ให้แก่นักศึกษาในชั้นเรียน” ได้มีการดำเนินโครงการให้เป็นไปตามหลัก P D C A : Plan - Do - Check - Act เพื่อให้เป็นการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. วางแผนการดำเนินการ

- แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
- กำหนดระยะเวลาของการจัดงาน
- กำหนดรูปแบบกิจกรรม/โครงการ

2. ดำเนินงานตามแผน

- แผนงานประจำปี
- แผนการดำเนินงานตามโครงการ

3. ผลการดำเนินงาน

- จำนวนผู้เข้าร่วมอบรม
- แบ่งปัน / แลกเปลี่ยนเรียนรู้
- องค์ความรู้ที่ได้จากผู้เข้าร่วมโครงการ

4. สรุปผลการดำเนินงาน

- บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ
- แนวทางการแก้ปัญหา / แนวปฏิบัติที่ดี

ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2556 เวลา 14.00 – 16.30 น. ภาควิชาสังคมศาสตร์ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ณ ห้องประชุมวิชาการ อาคารเฉลิมพระเกียรติ (อาคาร 12) มหาวิทยาลัยสยาม โดยมีอาจารย์วิจิตรา จามจุรี เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ บรรยายภาคีในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ เป็นการให้คณาจารย์ในภาควิชามาร่วมกันอภิปราย ให้ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์การสอนของแต่ละท่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมกันค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี โดยมีการรวบรวมความรู้และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งมีการเผยแพร่ความรู้ขึ้นไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายทั้งในรูปแบบของเอกสาร (รูปเล่ม) และเว็บไซต์ของภาควิชา

หลังจากที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับวิธีการสอน เพื่อมุ่งเน้นการส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

ทำไมจึงต้องปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ เพราะความซื่อสัตย์เป็นสิ่งสำคัญ เป็นจริยธรรมที่บุคคลพึงมีไว้เป็นคุณสมบัติของตน ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความจริงใจ ซื่อตรง ทำจริง เป็นผู้มีเกียรติ และความซื่อสัตย์ถือเป็นธรรมอันประเสริฐที่สุดที่บุคคลพึงมี

ในฐานะผู้สอนในคณะที่มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กันไป เห็นว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรี ถือเป็นเยาวชนส่วนหนึ่งของประเทศที่กำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และจะเป็นกำลังที่สำคัญของชาติต่อไป ซึ่งเยาวชนเหล่านี้ควรที่จะได้รับการส่งเสริมหรือการปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ด้วยเช่นกัน เพื่อเป็นการลดแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ทั้งนี้จากการที่ได้สังเกตนักศึกษาในชั้นเรียนแล้ว พบว่า มีปัญหาความซื่อสัตย์ในด้านต่างๆ ดังนี้คือ การไม่ตรงต่อเวลา การพูดโกหก การไม่ยอมรับผิดจากการกระทำของตนเอง การลอกงาน/การบ้านเพื่อน การยอมให้เพื่อลอกงาน และการไม่รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้ หากผู้สอนไม่อบรม ไม่ตักเตือน ปล่อยให้ให้นักศึกษาทำบ่อยๆ จนเกิดความเคยชิน ก็จะทำให้นักศึกษามีความเชื่อแบบผิดๆ คิดว่าสิ่งที่ตนกระทำนั้น ทำได้ไม่น่าจะผิดอะไร ใครๆ ก็ทำกัน จนทำให้ติดนิสัย และมักกระทำสิ่งที่ไม่ดีเหล่านี้

ต่อไป พฤติกรรมดังกล่าวน่าจะเกิดขึ้นเพราะการเห็นแก่ประโยชน์ของตนเองมากกว่าส่วนรวม จนมองข้ามความสำคัญของความซื่อสัตย์ไป

ด้วยเหตุนี้ในฐานะผู้สอนจึงจำเป็นต้องคิดและเริ่มปลูกฝัง ส่งเสริมพฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน/นักศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเติบโตเป็นคนดีเป็นอนาคตของชาติต่อไป

การนำความรู้ไปใช้

1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการรวบรวมความรู้ตามประเด็น และสรุปเป็นองค์ความรู้ (ลายลักษณ์อักษร)
2. จัดทำเป็นเอกสาร และเผยแพร่แก่อาจารย์ในภาควิชา
3. นำข้อมูลมาเผยแพร่ในเว็บไซต์ของภาควิชา
4. อาจารย์ในภาควิชานำแนวปฏิบัติที่ดีไปปรับใช้ในชั้นเรียนจริง
5. รายงานผลการนำไปใช้ โดยบันทึกข้อมูลไว้ใน มคอ.3